

1. Vad är andedop?

Termen kommer från Jesu ord i Acta 1:5 *ni skall bli döpta med Helig Ande*. Detta till skillnad från johannesdopet med enbart vatten. Med sina ord syftar Jesus uppenbarligen på Pingstdagens händelse, då *alla fylldes av Helig Ande* (Acta 2:4).

Det kristna dopet sker i Faderns och Sonens och den Heliga Andens namn. Det betyder att Anden är inneboende i varje döpt kristen. Men dessutom kan andeuppfyllelsen bli *en personlig erfarenhet*. I Acta 8 berättas om de nydöpta i Samarien att apostlarna reste dit från Jerusalem och lade händerna på dem. *Ty ännu hade Anden inte kommit över dem, de var bara döpta i Herrens Jesu namn. Men nu lade apostlarna sina händer på dem, och de fick Helig Ande* (v 16-17). I Kornelius hus blir det tvärtom: de nyomvända hedningarna blir andefyllda och tala i tungor före sitt dop (Acta 10:44-48). I Efesos har de nyomvända inte ens hört talas om den Heliga Anden, varför Paulus först döper dem och sedan lägger sina händer på dem så att Anden kommer över dem (Acta 19:1-7).

Mot bakgrund av dessa exempel kan vi hävda att förutom det kristna dopet även en personlig andeuppfyllelse kan ske genom bön och handpåläggning. Ofta – men inte alltid – åtföljs andeuppfyllelsen av tungotal.

Denna Andens verkan på den enskilde uttrycks på åtminstone fyra sätt i Acta: 1) att *döpas* i Helig Ande (1:5), 2) att *yllas* av Helig Ande (2:4), 3) att Anden *kommer över* någon (19:6), 4) att *ta emot* Helig Ande (10:47).

Termen *andedop* har sin särskilda bakgrund i kontrast mot johannesdopet. Både Johannes Döparen och Jesus använder uttrycket på detta sätt (Matt 3:11, Acta 1:5). Eftersom vi i vår situation inte behöver framhäva någon kontrast mot johannesdopet är det min mening att vi bör undvika termen *andedop*. Den kan orsaka förvirring – som om en kristen behövde döpas två gånger. En bättre och tydligare – och lika biblisk – benämning av denna erfarenhet är *andeuppfyllelse*.

Liksom på apostlarnas tid kan andeuppfyllelse förmedlas genom bön och handpåläggning. *Låt er uppfyllas av Anden* skriver aposteln (Ef 5:18). Vi kan och ska be om detta, men vi kan inte ha någon kontroll över när, var eller hur svaret kommer. Några får tydliga tecken på andeuppfyllelse genom tungotal eller andra Andens gåvor, andra får en ny glädje och frimodighet i tron.

Men andeuppfyllelse är inte ett antingen-eller. Då skulle det lätt kunna bli ett A-lag och ett B-lag bland de kristna. Andeuppfyllelse är ett mer-och-mer. Ingen är färdig. Alla är vi på väg. Och det viktiga är inte *var* på vägen vi befinner oss. Det viktiga är *att* vi befinner oss på Vägen som heter JESUS. För det är bara han som ger Anden som gåva: mer och mer och mer.

